

Željno pogleduje po vratih, zakaj poslal je po duhovnika, želeč se spraviti z Bogom in s svetom, želeč sprejeti sveto popotnico. In v tem trenutku stopi v izbo kaplan, bolenikov največji politični nasprotnik, duhovnik s katerim še sta si stala pred par dnevi kot strastna politična sovražnika nasproti. Kako tolažbo, kaki mir bode podelil duhovnik agitator svojemu tolažbe iskajočemu nasprotniku?

Ljudstvo, sodi zopet samo, ali niso povzeti ti prizori iz tvoje sredine, iz tvojega žitja? O, kolika je razlika med temi prizori in med istimi, ki se vršijo po farah, v katerih je duhovnik razven strank, v katerih je nad strankami!

Kam jadržate vi nekaterniki izmed duhovnikov, kaj počenjate s svitlim, najdražjim biserom tega sveta, se sveto vero? Zdravniki, zavračate poprej sami sebe, potem še le začnite vračiti druge!

Da pa so te naše vrste zopet resnične, da se med ljudstvom tu in tam pojavijo — hvala Bogu povsod ne — ti prizori, to vidi in ve ljudstvo najbolj samo. In boljši elementi ljudstva spoznali so to že zdavnaj! „Gospod župnik, pustite nas kmete pri miru, skrbite za vašo cerkev, ostanite pri oltarju, kakor moramo mi kmetje ostati pri plugu“, tako je zaklical pred kratkim občinski predstojnik pri občinskih volitvah svojemu župniku!

Da pa so se začeli kmetje zoperstavljeni brezmejni farški hujskariji, da so začeli sami braniti dragocen svoj biser, sveto svojo vero pred hujskajočimi brezvernimi politikami duhovniki, to je znak, da se je začelo med njimi daniti. Napočila je nova zarja, novo jutro je prišlo, Bog daj, da bi sledil temu jutru svitel, jasen dan!

Ako pa se pojavijo tu in tam znabiti še oblaki, ako se privlečejo megle, nikdar in nikdar ne smemo obupati, z Božjo pomočjo, pod njegovim varnim ščitom bodemo pričakali zopet svitlejših, jasnejših ur. In tako zremo lahko z mirno vestjo v boljšo bodočnost in če smo s temi vrsticami zabranili vsaj nekaj brezvestne hujskarije, pripravljajoč ljudstvo na svitlejše čase, spodbujajoč je, da bi si jih samo priborilo, potem smo naš smoter zares popolnoma dosegli!

»Lep pozdrav od tistega gospoda v mestu«, rekel je doma župniku; »pusti vam povedati, da se bode s Fiderlom posebno potrudil in da morate čez tri tedne zopet po njega poslati.«

Župnik od samega veselja ne ve kaj storiti, da mežnarju za njegov trud dva cela groša — počenih ravno ni imel — in kar ne more dočakati tretjega tedna. Nasprotno pa je bil mežnar zmiraj žalosten. Moj Bog, kaj naj le začne, ko pride čas, ker Fiderla so že davno ribe pojedle.

Dobro. Ko so minili trije tedni, da zopet župnik mežnarju trideset goldinarjev in reče: »Tako moj ljubi mežnar, zdaj greš v mesto, plačaj to in pripelješ psa!

Mežnar odide, a se dolgo ne vrne, siromak si ni upal domov. Kaj naj stori? Naposled vendar počasi prileze, žalosten in boječ in lahko si mislite, da je prišel brez psička.

»No mežnar, kaj pa je?« zadere se župnik namesto krščanskega pozdrava nad njim.

»Jojmene, kaj bi bilo?« odvrne mežnar, »sam sem prišel in vam gotovo ne bode moglo v glavo, zakaj se je tako zgodilo. Šel sem v mesto k onemu gospodu. Ste gotovi? ga vprašam. Gotov sem, mi odgovori. Nato mu plačam in

Vojska med Rusi in Japonci.

Kakor smo poročali so dne 25. p. m. naskočili Rusi levo japonsko krilo in sicer pri Linšipu. Naskok, katerega je izvršila druga mandžurijska armada, je vodil general Grippenberg. V začetku se je posrečilo Rusom osvojiti si več japonskih posadk. Poznej pa je general Oku, komandant levega japonskega krila, porinil več čet na bojišče in je nagnal Ruse po tridnevni bitki čez reko nazaj.

Rusi so bili toraj zopet tepeni in sicer jako zdatno.

Japonci so izgubili po najnovejših poročilih 7 tisoč mož, Rusi pa čez 10 tisoč.

Vsekakor je mogoče, da je Kuropatkin, vrhovni poveljnik Rusov, izvršil ta napad zopet na povelje ruske vlade, kateri je bilo najbolj na tem ležeče, da odvrne občno pozornost razburjenega ruskega ljudstva od velikanskih izgrediv v domovini zopet na bojišče.

V velikanskih „bitkah“ v Petrogradu, v Varšavi, v Rigi itd., kjer se je streljalo na neoborožene delavce, dijake, na žene in otroke, da, tam je zmagal „očka“ car. V daljni Aziji pa, kjer mu stoje oborožene junaške čete Japoncev nasproti, je bil zopet prav pošteno tepen.

Obžalovati je samo tisočero in tisočero ubogih vojakov, kateri morajo umirati zbog lahkomišelnosti samovlade krvoločnih carskih krogov.

Prva žrtva, katero so zahtevale bitke ob koncu meseca januarja, je bil ruski general Grippenberg, komandant druge ruske armade, katera je bila v zadnjih bitkah od Japoncev tepena. Grippenberg se je pozval iz bojišča nazaj domov in bode penzioniran. Grippenberg je bil pogumen general, kateri se je v večih bitkah odlikoval. Med njim in med vrhovnim poveljnikom Kuropatkinom že ni bilo poprej nikakega pravega sporazumljenja, katero se je seveda po teh bitkah, v katerih so bili Rusi zopet tepeni, še bolj porušilo. Grippenberg je predbacival Kuropatkinu, da je ta za časa zadnjih bitk preveč uplival na njega. Češ, v teh bitkah je bila v začetku zmaga na strani

gospod mi izpusti psa? Oj jojmene, ko me Fiderl zagleda, skoči vesel v mene in — kriči!«

»Kaj, moj Fiderl kriči,« zadere se Zušnik zopet, »pa je res, da kriči?«

»Je kričal«, reče mežnar tiho in žalostno, »kričal je:« »No, mežnar, kako se ti godi? Ali so tvoji otroci, ki so me prej zmiraj dražili, že bolj pridni postali? Kaj dela tvoja žena? Jeli, dolg čas ji je, ker mi tri tedne ni mogla obirati bolh?« »Hvala lepa, Fiderl,« sem mu rekel, »pri nas je še vse pri starem.« — »In kako pa je kaj mojemu ljubemu župniku,« začne spet izpraševati, »je še zmiraj rad pečenko in pipike? Sta si še z Miciko kaj po knofih? Kaj, še župnik vedno zahaja po noči.«

»Oooo, saprabold!« zakliče Zušnik, »pes pa govori malo preveč!«

»Da«, nadaljuje mežnar, »mislil sem si, da mi zna še kaj več povedati in zato sem mu takoj vrat zasuknil.«

»Prav si imel, mežnar!« reče župnik vesel in mu stisne dve kroni v roko!

Ja, zares huda bi bila, ako bi znal ta ali drugi farški psiček govoriti.